

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus VII. Infantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

tantum quinque dies; sed totum vitæ spatium impendendum. Mendoza in 1. Reg. 13.

Expectate paulisper. Job. 6. 19. Amici Job diuturnam sapientiam colentes, tandem veniâ corrupti sunt. S. Gregor. mor. lib. 7. c. 14. Sæpe, dum præsentis vitæ brevitatis, quasi diu perseveratura, diligitur, ab æterna spe animus frangitur; & delectatus præsentibus, desperationis suæ caligine reverberatur. Cumque longum putat, quod ad vivendi sibi spatium restat, repente vitam deserens, æterna mala invenit, quæ vitare jam nequeat.

Candidiores Nazaræi nive-dewigrata est super carbones. Thren. 4. 7. 8.

EX NOVO.

Beatus es Simon Bar-Jona. Matth. 16. 17. Sed beatus iste, cum Christum revocat à Cruce, audit v. 23. *vade post me sathana.* S. Bernardus l. 5. in Dedic. Eccl. unus ergo urumque, beatus scilicet, & Sathanas. Sic in moribus, sic in affectibus, sic in studiis hominum, non minor fortè, sed & major contrarietas invenitur. Inde homo, nunc quidem Bar-Jona, nunc Sathan, meretur audire. Petrus modò furit in cohortem; Paulò post coram ostiaria contremiscit. Velloso in Judith 4. Paræn. 17.

Charitatem tuam primam reliquisti. Apoc. 2. 4. Nullus gradum bonæ vitæ, quem jam conscendit, custodire sufficit, qui semper ad altiorem proficere non appetit. Semper igitur necesse est, ut nitatur ad profectum, qui semper vult vitare defectum. S. Anselmus l. 2. ep. 37.

§. IV.

Inconstantie malitia, & damna.

Recesserunt citò de via, quam ostendisti eis. Ex. 32. 8. *Videns populum, quòd moram faceret Moyses descendendi de monte;* viculum constabilem sibi in DEUM cooptavit. Ex. 32. 1. *Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fenum.* Pl. 104. 20.

Saulte egisti - quod si non fecisses, jam nunc praparasset Dominus regnum tuum in

sempiternum. Ec. 1. Reg. 13. 13. Nulla infelicioꝝ inconstantior, quam eorum, qui diuturnam constantiam tenuerunt: quia prolixum constantiæ laborem tolerantibus, tandem perpetuis inconstantia pœnis cruciantur. Talis fuit inconstantia Saulis; qui, iustus à Samuele septem dies expectare; usque ad septimum quidem expectavit; sed in septimo defecit; & brevissimi temporis expectatione neglectâ utrumque regnum, temporale, & æternum, amisit. Mendoza in 1. Reg. 13. annot. 14. lect. 1.

Si percussisses quinquies &c. 4. Reg. 13. 19. Rex Joas Elisæi iustu sagittam jecit. Et, cum plures jacere deberet, tres tantum jecit; tres sufficere putans. Et iratus ei vir DEL ait: *si percussisses quinquies - percussisses Syriam usq; ad consummationem. Nunc autem tribus vicibus percutes eam.* Sic, quia in bono deficiamus, & multum progressos nos putamus; ideo pravæ inclinationes non omnino evertimus: quòd si perseveremus, magnas victorias consequeremur. Diez. D. 2. Adv. Conc. 2.

In Scriptura finis, & victoria, sæpe recurunt. Patet ex psalmus 4. 5. 6. 8. &c. qui inscribuntur, *in finem;* seu ex Hebr. *ad victoriam.* Qui non attingit à fine ad finem fortiter, ad victoriam non pergit. Mendoza ibidem.

Va his, qui perdidit sustinentiam; & qui dereliquerunt vias rectas, & diverterunt in vias pravas. Eccl. 2. 16. Quid infelicioꝝ populo Israeliticò, qui Moysen in monte commorantem expectavit ad diem trigessimum quintum, ut putat Abulenſis; aut etiam, ut tenet Rabbi Salomon, usque ad trigessimum nonum, & dimidium quadagesimi: & tamen, quia alteram dimidiam partem non explevit, duplex, & culpæ, & pœnæ, infortunium incurrit. Mendoza ib.

Dorsa habentes contra templum Domini, Ezech. 8. 16. En tibi malorum omnium pessimum: nempe terga DEO obvertere, & inceptam pietatis viam deserere. Pinna in Eccl. Ethol. 66.

TITULUS VII. INFANTIA.

§. I.

Omina, & præſagia, bona.

Sol in aspectu. Eccl. 43. 2. S. Columbanus Mater, ex eo gravis, in fornix vidit, è sinu suo rutilantem solem, nimioque fulgore nitentem procedere; & Mundo ingens lumen præbere. Quod viri sapientes interpretati sunt: Columbanum suâ doctrinâ, & sanctitate, illustraturum orbem. Cornelius hic.

Asella ante Nativitatem suam patri per somnium in vitæ phiala monstrata fuit. Ut re-

fert S. Hieronymus ep. 15. ad Marcellam de laudib. Asella.

S. Gregorius Nyss. de infante Moysè: naturâ quâdam instâ mamillam omnino fastidiens (Ægyptiæ) consiliò propinquarum à propria nutritur parente.

Sol. Lem. Diem præſignat ab ortu. Picinelli.

S. Austreberta V. parvula adhuc; cum vultum suum more infantium in aquis contemplantur; repente apparuit ei velamen quoddam capiti

capiti ejus impositum. Ex illo die veli sacri ardebat desiderio. Bolland. 10. Febr.

S. Vincentij Ferrerij mater illò gravida, ex utero suo saepe sibi audire videbatur tanquam canis latrans sonos. Consulti de ea re ab illa viri docti responderunt: quòd paritura esset infantem, qui esset futurus Evangelij ferventissimus prædicator. Bolland. 5. Febr.

Quidam vir sanctus ante nativitatem de S. Fechini Abb. Hiberni, triginta annis antè vidit magnam, & candidam, avem; & alias plurimas eam sequentes super civitatem, in qua postea natus: præfigurans S. Fechinum ejusq; innocentiam; ista verò multitudinem Monachorum voluntati Patris per omnia obedientem. Bolland. 20. Jan.

S. Sophia, sive Cadocus, Ep. Beneventanus, & M. S. Gundlei Regis Walliæ australis filius, tempore quò natus est, cellaria lacte & melle plena inventa sunt. Bolland. 24. Jan.

In Conceptione S. Aidani Ep. in Hibernia vidit Pater in somno stellam cadentem desuper in os uxoris; & ipsa uxor lunam cadentem in os suum: idè à multis filius stellæ appellatus. Boll. 31. Jan.

S. Ephrem parentes, eò adhuc puerò, viderunt ex ore ejus vitem ascendere frugiferam, quæ excresebat, & replebat omnem sub cælo regionem; veniebantq; cuncta volatilia cæli, & comedeant de fructu vitis. Id. 1. Febr.

S. Fulcranni Ep. in Gallia mater Biligardis gravida illò vidit in somnis, quòd arborem frondosam pomis refertam locò filij peperisset: sub cujus umbra multos homines quiescere, ac refici; multumq; gaudere, cernebat. Referenti id sancto viro cuidam, explicat is, talem filium parituram, qui magnum in Ecclesia locum teneret. Id. 15. Febr.

S. Alexander Ep. Alexandrinus videt S. Athanasium puerili lusu Episcopum pueros baptizantem. Id. 26. Febr.

S. Catharina Bonon. nullum nata vagitum, sicut infantes solent, edidit; neq; per totum triduum, vel lactis aliquid, vel ullius nutrimenti, gustavit, in austeritatis futuræ indicium. Id. 7. Martij.

S. Codratus M. Medicus matrem adhuc infans amittit, & maternis uberibus caruit; sed divinitus nubes eum complexa alimentum suppeditavit. Vestis, quæ parvulum parentes induerant, cum eo crevit semper integra. Id. 10. Martij.

V. Anachoreta Nicolaus de Rupe in Helvetia, vidit, ut ipse testatus est, in utero materno suis luminibus pulcherrimè distinctum cælum; vidit inter cætera unum augustius, cujus radij per totum orbem diffundebantur. Vidit in eodem utero rupem augustam, cujus apex ad cælum usque se erigebat. Vidit denique ibidem sacrum oleum, quò extremum unguimur. Lux puritatem, rupes fortitudinem, oleum, quod extremæ luctæ reservatur, boni principij, propositiq; perpetuitatem. Id. 22. Martij.

S. Isidorus Ep. Hispal. cum esset infans, & à nutrice ad hortum duceretur, anus capta oblivione eum inter olera dimittere fecisset. Post aliquot dies lugens pater solarium ascendit, viditque innumeras apes super puerum descendere, atque inde ad cælos evolare. Qui stupens domesticos advocat; videt, alias in os pueri intrantes, & exeuntes; alias super faciem mellificantes. Pater cum lacrymis filium amplectente, apes in altum evolârunt, ut cerni non possent. Id. 4. April.

Mater S. Hugonis Abb. Clun. cum è partu laboraret, Religiosus quidam, probusque Sacerdos, sacrificavit pro ea. Dein celebranti velut pueri pulcherrimi species apparuit in calice. Relata matri visio, Sacerdotis autoritate fidem promeruit: idè dignum esse, ut ministerio dicatur calicis, qui promissus in calice videbatur. Id. 29. April.

Pregnantæ matri Roberti Fundatoris Ordinis Cisterciensis, B. V. in fomnis apparuit, aureum anulum habens in manu sua, dixitq; ei: volo, filium, quem gestas in utero, ex isto mihi annulo desponsari. Factum id secundò. Id. 29. April.

§. II.

Infantes ab Herode occisi.

Quid igitur opus est, ut explorem ortus signorum, atque obitus; quorum ad exortum duris inarata vomeribus findantur novalia, vel ad occasum laxa messis recumbat? Una mihi stella abundat pro omnibus; stella splendida, & matutina; cujus ad exortum seminata est, non frugum, sed Martyrum, seges: quando Rachel ploravit filios suos, ut lacrymis ablutos suis pro Christo offerret infantulos. S. Ambros. ep. 39.

Quam beata ætas! quæ necdum Christum potest loqui, & jam pro Christo meretur occidi. Nondum opportuna vulnere, & jam idonea passioni. Nondum infantæ ingressi cunas, & jam perveniunt ad coronas. S. August. s. 2 de Innoc.

Transmittit infantes infans Christus ad cælum, nova xenia Patri; primitias fructuum exhibet Genitori. Ostendit futuram fecundissimam messem; dum in femine tantam exhibet ubertatem. S. Chrysol. hom. 3. in Matth.

Natus Rex, & cælestis Rex, quare negat milites innocentæ suæ; coætaneum sibi quare contempsit exercitum? quare in cunabulis suis deputatas excubias sic reliquit, ut, Regem solum quaesiturus hostis, totum grassaretur in militem? &c. Præmisit Christus suos milites; recepit suas acies, non reliquit. S. Chrysol. serm. 152.

Si infanuli, tam tenelli, tam innoxij, pro Christo tanta mala sunt passi; quid senes inveterati, peccatis omnibus pleni, facere debent amore Christi? S. Bonav. s. 21. de Innoc.

Solent in processibus publicis pueri præcedere ramis, & floribus redimiti. Orosius in die SS. Innoc.